

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 949/2020
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ћирјаковић, адвокат из ..., против туженог „VIP Mobile DOO“ из Београда, чији је пуномоћник Иван Јанковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеног против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1015/19 од 03.10.2019. године, у седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1015/19 од 03.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1179/2018 од 18.01.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име мање исплаћеног уговореног износа од пет бруто уговорених зарада, према Споразуму о престанку радног односа број ../2018 од 03.04.2018. године, исплати износ од 83.125,71 динар са законском затезном каматом од 30.05.2018. године до исплате, као и да тужени тужилци накнади трошкове парничног поступка. Другим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове поступка у износу од 17.612,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1015/19 од 03.10.2019. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1179/18 од 18.01.2019. године и обавезан тужени да тужилци исплати 83.125,71 динара са затезном каматом од 13.05.2018. године до исплате, и накнади јој трошкове поступка у износу од 43.200,00 динара. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 17.225,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилја је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), а у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и нашао да је ревизија дозвољена и да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. у вези са чл. 383. и 394. ЗПП, јер је на основу члана 394. став 1. тачка 4. ЗПП другостепени суд овлашћен да преиначи првостепену пресуду без отварања главне расправе ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је била запослена код туженог до 30.04.2018. године, када јој је радни однос престао по Споразуму о престанку радног односа број ../2018, закљученог дана 03.04.2018. године. Према члану 2. наведеног Споразума, странке су се договориле да ће послодавац запосленом исплатити износ од пет уговорених бруто зарада у року од 30 дана од дана престанка радног односа. Оценом налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке, накнада израчуната према пет бруто зарада тужилје износи 303.920,00 динара (5x60.784,00 динара), накнада израчуната према пет нето зарада тужилје без пореза и доприноса износи 220.794,29 динара, а разлика између исплаћеног износа и пет бруто зарада тужилје је износ од 83.125,71 динар. Тужени је 04.05.2018. године тужилји исплатио 220.794,29 динара што представља пет уговорених нето зарада (без пореза и доприноса).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да је тужени исплатом тужилји износа од 220.794,29 динара, који представља износ од пет уговорених нето зарада тужилје без пореза и доприноса, своју обавезу из закљученог Споразума испунио, због чега је тужбени захтев одбио као неоснован.

Другостепени суд је, налазећи да се не ради о исплати зараде за обављени рад који тужени није исплатио тужилји, већ о стимулативном износу при престанку радног односа одређеног у висини пет бруто зарада, за који су се странке договориле да ће бити исплаћен тужилји, преиначио првостепену пресуду и правилно закључио да је тужени у обавези да тужилји тражени износ исплати.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд усвојио тужбени захтев тужилје, полазећи од садржине уговорене обавезе из Споразума од 03.04.2018. године за исплату тужилји износа од пет бруто зарада, уз правилан закључак да иста по својој природи не представља зараду за обављени рад тужилје као запослене код туженог, већ стимулативни износ приликом престанка радног односа одређен у висини од пет бруто зарада, а да тако одређена висина уговорене обавезе представља параметар за висину износа за који се тужени обавезао да исплати тужилји.

Стога су ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права, оцењени као неосновани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да она није постигла успех са изјављеном ревизијом, те јој не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић